

Svetovni potepuhi - Frkolinček, Martinček in Pavlinček - pri teti Dolgouhi

PRISPELI SO DO POTOKA. DOLGO SO ISKALI PREHOD ČEZ VODO. NAZADNJE SE JIH JE USMILILA KOŠATA VRBA IN POLOŽILA DOLGO VEJO ČEZ VODO. MARTINČEK JE SREČNO PRILEZEL NA DRUGI BREG. FRKOLINČEK PA SE JE PRI PREHODU TAKO TRESEL, DA MU JE SPODRSNILO IN SE JE PREKUCNIL V POTOK. KLICAL JE NA POMOČ. NIHČE MU NI MOGEL POMAGATI. VAL GA JE POGRABIL IN NESEL DALJE. MARTINČEK JE HITEL OB OBALI, PAVLINČEK PA JE KROŽIL NAD NJIM.

FRKOLINČEK JE BRICAL IN CVLIL. NAZADNJE SE JE OPRIJEL ZA LIST, KI JE PLAVAL PO VODI. ZLEZEL JE NANJ. HITRO GA JE MINIL STRAH. IMENITNO JE BILO NA ZELENEM ČOLNU. CELO PEL SI JE FRKOLINČEK. NJEGOVA DOBRA VOLJA BI BILA MORDA DALJŠA, DA SE NI OGLASIL — ŽELODEC. TUDI ON JE ZAČEL PETI.

FRKOLINČEK SE JE OZIRAL PO VARNEM PRISTANU. POTOK PA SE JE ŠIRIL IN LE TU IN TAM JE ŠTRLELA OSAMLJENA SKALA IZ HLADNIH VALOV. MARTINČEK SE JE TUDI ŽE UTRUDIL IN PAVLINČKU JE BILO PREVROČE. POČIVALA BI, VENDAR NISTA SMELA ZAPUSTITI PRIJATELJA. IN TAKO STA HITELA ZA FRKOLINČKOM.

TEGA JE PRETRESLA GROZA. IZ ZELENJA SE JE STEGNIL DOLG BEL ROČ, KI JE BIL NA KONCU RDEČ. FRKOLINČEK JE ZAVPIL.

GOS, KI SE JE MENILA KOPATI, SE JE TUDI PRESTRAŠILA IN ZAGAGALA. FRKOLINČEK SE JE VLEGEL NA HRBET IN ZAPRL OČI. ČAKAL JE NAJSTRAŠNEJŠE. GOSKA JE SPET IZPROŽILA SVOJ DOLGI VRAT IN ZAGLEDALA LIST. PRITEGNILA GA JE K SEBI. FRKOLINČKOVO SRCE JE BILO TAKO MOČNO IN NAGLO, KAKOR BI HOTELO SKOČITI IZ OZKE KAMRICE POD SONČNO NEBO.

GOSKA JE PRIJELA FRKOLINČKA ZA HLAČKE IN GA POSTAVILA NA BREG. FRKOLINČKU SE JE KAR MEŠALO OD PRESTANEGA STRAHU. MARTINČEK IN PAVLINČEK, KI STA BILA V TRENUTKU PRI NJEM, STA GA TOLAŽILA. CELO BELOUŠKA, KI JE DREMALA NA BLIŽNJI SKALI, JE PRIŠLA IN GA HRABRILA. POTEM SO SE GOSTILI. MARTINČEK JE LOVIL MUHE IN KOMARJE, PAVLINČEK JE SRKAL MEDENICO, FRKOLINČEK PA JE OBIRAL MALINE.

KO SO SE TAKO POMENKOVALI V HLADU KOŠATE VRBE, JE
SEGLA PO FRKOLINČKU KOŠČENA ROKA TETE DOLGOUHE.

POSADILA JE FRKOLINČKA NA SVOJO DLAN IN DEJALA:

»ZDAJ BOŠ SLUŽIL MENI
V KAJBICI ZELEN!«

»NISEM PTIČEK —
SEM FANTIČEK,
KI PO SVETU STIKA,
KER GA SVET RES MIKA!«

TETA DOLGOUHA SE JE TAKO NA ŠIROKO ZAREŽALA, DA SO
SE JI TRESLI VELIKI ZOBJE. FRKOLINČKU SE JE KAR ZAMEGLILO
PRED OČMI.

TETA DOLGOUHA PA SE JE OBLIZNILA IN REKLA:

»MOJA SLUŽBA TEŽKA NI,
DOBER ŽGANEC, FANT, BOŠ TI!«

ZDAJ JE VEDEL FRKOLINČEK, KAJ GA ČAKA, PA TUDI NJE-
GOVA PRIJATELJA STA SI BILA NA JASNEM. HITRO STA SKLE-
NILA, DA NE BOSTA ZAPUSTILA TOVARIŠA, TER STA PREVIDNO
SLEDILA STARKI S FRKOLINČKOM NA ROKI...

(DALJE PRIHODNJIČ)